

LA SENYERA FEDERAL

PORTA-VÈU DE LA JOVENTUT REPUBLICANA FEDERAL

Any III

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
August, 14, baixos
No responèm dels articles firmats.

Tarragona 30 de Abril de 1909

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Catalunya y Nacions ibèriques,
trimestre. 1'50 ptas.
Extranger. 2'00 »

Nom. 82

CANDIDATURA POPULAR

Districte 1.er

D. IGNACI BALCELLS SUELVES

PROPIETARI

D. FRANCESC DE A. NEL-LO CHACON

ADVOCAT

Districte 2.on

D. RAMON GIBERT SANABRA

AGRICULTOR Y PROPIETARI

D. FRANCISCO RODON RUBINAT

ADVOCAT Y PROPIETARI

D. TOMÁS NIN MARTI

OBRER

Districte 3.er

D. EMILI SABATER DOMENECH

PROPIETARI

Districte 4.t

D. PERE COBOS ROA

INDUSTRIAL Y PROPIETARI

D. PERE LOPERENA ROMA

CATEDRATIC

Districte 5.nt

D. MATEO J. BOADA BARBÈ

COMERCIANT Y PROPIETARI

D. ENRIC CORBELLA BOADA

COMERCIANT Y PROPIETARI

D. FRANCESC CAURETÈ PÍ

OBRER

Districte 6.e

D. BONAVENTURA MIRÓ BOADA

PEIXATER

D. SANTIAGO VALLVÈ PAMIES

PROPIETARI Y PROCURADOR

A LES URNES! TARRAGONINS!

Demà pa sat, diumenge, es el dia designat pera l'elec ió popular dels ciutadans que han de regentar y administ ar els interessos de la nostra Tarragona.

La JOVENTUT FEDERAL, y el seu orgue en la premsa LA SENYERA FEDERAL, us recomanen que, ab una ma al cor y en l'altra la candidatura, ab la consciencia tranquila y ab la convicció de que hauréu complert ab un dels debers mes sagrats y ineludibles de la vostra vida, anéu a votar els candidats inclosos en la *Candidatura popular*, quins han d'ésser els veraders representants del poble al Municipi, ja que foren aclamats pel ressó unánim de l'ànima tarragonina en els d s grandiosos mitings celebrats darrerament en el Teatre principal y en la Plassa de Toro.

Els pobles deuen elegir ells mateixos als seus representants; no se'ls hi han d'imposar.

Les persones incloses en la *Candidatura popular*, totes elles son persones digiissimes de tenir la confiansa dels tarragonins. Anirán al Municipi per la suprema voluntat del poble y actuarán y fiscalisarán segons manament d'él.

Tarragonins! Pel bon nom de la nostra gloriosa Tarraco, y per lliurarlos d'un nou caciquisme, votéu com ua sol home la *Candidatura popular*, eminentment tarragonina, que la componen els esmentats ciutadans.

MITING ELECTORAL

Tindrà lloc demà dis apte, a les nou de la nit, en el Centre Federal ab as istencia de quisquns candidats de la Popular.

Al final instruccions als interventors que ho sollicitin.

El cas den Loperena

Lo succet ab el catedratic de aquest Institut, En Pere Loperena, ex-president avui d'una entitat lerrouxista local, es un cas que val la pena de fer hi unes consideracions.

En Loperena, com a representant d'aquella entitat, assisí a la reunió magna d'entitats tarragonines que tingué efecte en el Saló de la nostra Diputació provincial, a l'objecte de tractar la conveniencia de formar una candidatura que, sense ostentar cap color polític, abarqués homes de totes idees pera anar a l'Ajuntament a l'únic objecte de fer una bona administració.

Va fer constar el Sr. Loperena que ell no podía donar l'adhesió de l'entitat que representava perque encar no s'havien reunit, pero que ell,

particularment, s'adheria ab tota la ànima al plan, per créuel sincer y lleal. Mes va dir. Digué que ell, en tot lo que sigui en bé de Tarragona, que el tindrán sempre al costat. Nosaltres,—continué—sempre hem sentit repugnancia per aqu st conglomerat heterogeni de modos de pensar conegut per Solidaritat catalana; mes jo soc partidari de la Solidaritat d'interessos, essent aquests sagrats y que afecten al be de Tarragona. Si aquesta unió que's trac'a fer pera la conquesta del Municipi d'aquesta ciutat, entre persones que sien dignes y aptes pera regidors, sense mirar el color polític que professin, se li dona el nom de Solidaritat, jo m'adhereixo an aquesta Solidaritat.

L'home va mostrarse sincer en ses paraules.

En Nel-lo, entussiasmat, hagué de esmersar unes belles paraules d'elogi

pera en Loperena, recordant el *lunch* del Teatre principal.

Doncs be, en Loperena rebé el manament del seu partit de no adherirse a la candidatura que confeccionaria la Comissió que va nomenarse en aquella reunió, pero en Loperena va ser inclós en la candidatura popular per ésser ben digne de figurar-hi y l'home, naturalment, tingué uns moments de dubte. Si acceptava, se l'havia ja amenassat ab l'expulsió del seu partit; si no acceptava, el poble de Tarragona no hauria cregut filles del seu cor aquelles manifestacions fetes a la reunió de la Diputació. Qué fer?

El senyor Loperena no ha fet mes que complir ab el seu deber: cedir a lo que li dictava sa consciencia.

Per aquest fet, ha sigut expulsat de la Fraternidad Republicana. Per no ésser hipócrita, les mans amigues y les paraules laudatories s'han tornat, per metamórfossi, punys closos, amensadors y insults grollers, indignes de sortir d'una boca mitjanament educada.

No li sapiga mal al Sr. Loperena lo succés. Aixó li ha demostrat que tenia mals companys, mals amics, mals correligionaris. An en Morote també li ha passat un cas semblant. Per ésser sincer, els republicans de Madrid li han retirat sa confiansa y e'l ha fet renuncia de l'acta de diputat. Aixís entenen la democracia molts republicans, inspirant els seus actes ab la fasetat y ab l'hipocresia.

Tarragona ha aplaudit lo fet pel Sr. Loperena y agraida li regalará un acta de regidor.

Amic, vinga una abraçada!

El qui's ven el vot, ni es digne d'anomenarse ciudadá.

El miting del diumenge

Si fossim nosaltres dels qui dubten de la veritat del refrá que diu «querer es poder» el poble de Tarragona ens n'hauria donat una bona prova el passat diumenge a la Plassa de Toros.

Podem dir ab veu plena que tot el poble va congregarshi pera sentir als candidats populars y ferloshi una solemne ratificació de poders, encoratjantlos ab llars aplaudiments pera que porti a bon terme la tasca de regeneració ciudatana que sels confia.

Presidí l'acte el REUSENSE (aixís, ab majúsculas) D. Antón Albafull per delegació del Magistral Sr. Balcells y feren us de la paraula el senyors Nel-lo, Vallvé, Loperena, Corbella, Balcells, Carraté y Nin, candidats, y Loret, de la Comissió.

Resenyar l'eczit del miting, quan tan gallardament ho ha fet ja la premsa diaria (salvo raras excepcions) seria t'eureli relleu. Có n pot resenyarse un acte al que hi acudeixen 8.000 ciudatans de idees polítiques y religioses distintes, y tots se mostren completament d'acord en intentar la regeneració de la ciutat y l'aniquilament del caciquisme!

Aont es la ploma brillant que sá-

piga descriurer l'entussiasme d'un poble ab els colors vivíssims de la realitat?

Nosaltres que sentím fundament, intimament, aquest entussiasme del poble, perque som part del poble, no podem fer altre cosa que descobrirnos respectuosos devant la voluntat ciudatana y fer vots fervents pera que aquest entussiasme siga el caliu que conservi en les llars tarragonines el foc sagrat del amor a la ciutat.

Aquell que no vota a ningú, no té dret a criticar els actes dels seus representants.

Ion Joan y els seus

Xim, xim, xim,
 Visca la gresca, visca la gresca,
 Xim, xim, xim,
 Visca la gresca si n'eixim.

(Pitarra.)

Quan D. Joan, quefe *impártibus*, dels candidats, qu'el prop vinent diumenje seran derrotats al crit hermós y imponent de ¡Visca Espanya! ¡Visca Tarragona!, els va tindre reunits a sa casa pera notificarloshi la seva disposició de nomenament de candidats, va dirgirloshi la paraula ab els següents o parecuts termes:

«Amics de sempre, amics d'avui y enemics d'ahir; al confeccionar la candidatura que honran vostres noms, he tingut de passar per tot un *Via-crucis* al objecte de sostreurem al gran nombre de pretendents que continuament m'asediaban pera que els elegis. Pero jo, que en aquesta, com en totes ocasions, vull que sempre es fassi la meva santa voluntat, he preferit a vosaltres perque entench que, avui per avui, sou els qui mes se adapteu a les meves costums, a la meva *ética* (en Corbella se apunta aquesta paraula a n'el puny de la camisa y pregunta a l'Alimbau si s'escriu ab h), perque, compendreu amics, que'm seria imposible cercar nou homes entre les clases de gent entenimentades, perque ¡ai! aquesta s'apartat del meu costat. Vosaltres, doncs, sereu la continuació de la meva política de banderia, jo ja ho sabeu! no toléro que ningú em repliqui, se te de fer en tot, lo que jo mani y disposi. Are be: en justa y recíproca compensació, vos consentiré que feu lo que tingueu per mes convenient en tot alló que a mi no m'interesi, per exemple: En Malé, pot continuar la seva regeneradora tasca fins a coneguir deixar cessant al ex-nuvi de la seva néta a quin efecte tots devem ajudarlo, pot també eczercir la lucrativa campanya de que els trajos y demás géneros de tota la guardia municipal, que cada any pujan un grapat de centes pessetas, comprarlos y confeccionarlos a la tenda que va en nom del seu fill, pera aixó el pare aprova els comptes y firma els dictámens sense cap escrupul y el fill els cobra. En aqueix mon els uns devem ajudar als altres, y avui per tú y demá per mi. Además, y per no perdre la costum, seguirá no pagant els drets que paguen els tarragonins, de acometida de cloacas, ni arbiris de

cap mena y el cavall y tartrana continuará anant ab nom de Jaume Condort, pera cubrir un xic les apariencias; veureu, no s'ha de matar tampoc tot lo qu'es gras.

En Martínez: Sel deixarà traficá, com fins are, ab els assumptes municipals, procurant que marxín vent en popa, entre altres, el negoci de la brossa, el de lloguer de puestos públics, etc. etc.; no fos cas que la combinació Larín y C.^a s'en resentís. El seu cunyat Cortada, que tanas simpatías compta en la bona societat tarragonina, anirá gaudint del privilegi de cobrar y no anar a la oficina. L'altre cunyat seu, Javal, seguirá essent municipal honorari.

En Fernandé: Com sabeu, hi te un germá y un cunyat empleats, y h'veu de procurar d'emplearli tota la demás familia que segons m'ha dit, consta de 25 individus y tots aptes pera dessempeñar càrrecs al Ajuntament. ¡Ja veieu que demana poca cosa. Serviulo y no m'el descontenteu o sinó s'escamará.

En Corbella: Pocas són les demandes del meu candidat d'avui y enemic irreconciliable d'ahir. D'aquet men'encarrego jo perque se tracta de posar a n'en Menéndez a la seva disposició pera que li escrigui articles sobre la municipalisació de serveis, firmats—desde luego—per Antonio Corbella, al objecte de que vagi pels carrers tot el dia llegint *el seu article* y fent nosa a la gent que passa per les aceres. Ja sabeu que la debilitat den Corbella es creuer ell mateix esser l'autor d'un article que, no obstant la seva firma, no comprén lo que llegeix hasta que l'autor autentic li detalla per pessas menudes.

En Lao: Tirem un drap pera que no se senti tanta pudor y cada qual que vagi a comprar paper arsenic para de-infectar l'atmosfera; pero de tots modos me va bé pera quant s'hagi de tractar d'assumptes *Uépol's*.

En Sabater: Es una fura que sempre sab aont jau la llebra. Li convé ser regidor perqué, com sabeu, dintre pocs dias l'arribará un'altre fornada de parents de Vilella Baixa, y com es natural, els te de colocar, además y per no trencar la costum dels meus bons amics, també sab arrendar aigua eventual y no pagarla per lo qual fa molt ben fet, ja que se li te d'agrair el treball d'arrendarla, doncs passanli la mina del Ajuntament per vora el seu mas li es facil obrir un forat a la canyeria y tindre de franc tanta aigua com li donés la gana.

Renuncio per avui a seguir avant per lo molt rato que fa que enrahono y tinc la gola seca sense que cap de vosaltres hagi tingut la amabilitat de servirme un got d'aigua ab bolado. En altres reunions completareu el meu discurs, *sin embargo*, y mentres no dongui altre ordre, acatareu y complireu lo qu'es mani en Prat, alcalde modelo, actiu, probo, inteligent y de vastíssims coneixemens municipals, per aixó aném tan identificats ab les idees y procediments, de el manera, que no sembla sino que la alcalde hagi nascut en el meu partit, ja que honra nostre marca d'origen ab el sol fet, també, de tenir sis

o set oncles empleats a l'Ajuntament. Aixó, amics, es una delicia, una vinya, ni que fossim a cal sogre. El porvenir es nostre.

¡Viva España!
 ¡Viva Tarragona!
 ¡Viva la legalitat!
 ¡¡¡Bibaaaaa!!!

Xim, xim, xim
 visca la gresca, visca la gresca,
 xim, xim, xim,
 visca la gresca si n'eixim.

No voteu mai en blanc; una papereta dipositada a l'urna sense cap nom escrit, es un vot pels nostres enemics.

ALS ELECTORS

Ficseuvos tots en que s'han modificat els colegis. Llegiu ab atenció perque sapiguen ont teniu dret a votar.

Districte primer

Ellegirá dos Regidors y s'en votara un.

SECCIÓ 1.^a

Carrer de Caballers segon primer (Escola pública)

Compren aquesta secció els carrers: Pescateria, San Olegari, Sant Domingo, Plassa de la Constitució, Cedosos, Palma de Sant Fructuós, *Tras Sant Domingo* y Rambla de San Carles.

SECCIÓ 2.^a

Edifici del Pallol, Plassa de Palol 1

Carrers de Caballers, Plaza del Rei, Baixada del Roser, Pilats, Plassa del Pallol, Nazharet, Vilaroma, Destrál, Nao, Enrajolat, Trinquet vell, Carreró de la Rosa, Baixada de Misericordia, l'ortalet, Cos del Bou, Trinquet nou, Ferrers, Salinas y Escales Arbós.

Districte segon

Ellegirá tres Regidors y s'en votaran dos.

SECCIÓ 1.^a

Carrer de la Destrál II (Escola pública)

A aquesta secció deuen votarhi els electors de la Plassa del Ripoll, Carrers de Escribinias Vellas, Ntra. Sra. del Claustre, Misser Nogues, Guitarra, Ntra. Sra del Carme, Vidre, Civaderia, *Tras Carnicerias*, Talavera, Merceria, Arc de Sant Bernat, Portella, Sta. Agna, y Plasses de la Catedral, de Palacio, de Sant Joan, de las Cols, de Rovellat y dels Angels.

SECCIÓ 2.^a

Antigas Casas Consistorials, (Major 39)

Corresponen a n'aquesta secció els carrers de Santa Teresa, Ventallols, Sant Pere Estubas, Cuiraterias, Major, Molas, Gay, Calderers, Arc de'n Toda, Compte Misser-Sitjes, Plassa de St. Miquel, Riudecols, Carreró de Sant Magi, Abad, Mosques y Mediona.

Districte tercer

Ellegirá un Regidor.

SECCIÓ ÚNICA

Edifici del Matadero (despair del Administrador)

Compren el carrers següents; Ma-

tadero, Portal del Carro, Arc de Sant Llorens, Lloré, Puig d'en Pallas, Puig d'en Siyès, Descalsos Granada, Mercé, Santas Creus, Pescateria vella, Sant Llorens, Sant Pau, Vilamitjana, Santa Tecla, Nova del Patriarca, Baixada del Patriarca y Plasas del Oli y Sant Antoni.

Districte quart

Ellegirà dos Regidors y s'en votarà un.

SECCIÓ 1.ª

Institut provincial, Rambla de Sant Carles 28.

Aquesta secció se compón dels carrers de Santa Clara, Gerona, Sant Agustí, Sant Francesc, y les Rambles de Sant Joan y Castelar.

SECCIÓ 2.ª

Carrer d'August, 22 (Escola pública).

Compren a aquesta secció els carrers següents: Unió, Comte de Rius y August.

SECCIÓ 3.ª

Escala de Caputxins, Plasa de Prim

Corresponen a aquesta secció els carrers següents: Cervantes, Mendez Nuñez, Fortuny, Reding, Governador Gonzalez, Armaña, Lauria, Baixada de Toro, Adriá, Soler y Plasa del Progrés.

Districte quint

Ellegirà tres Regidors y s'en votaràn dos.

SECCIÓ 1.ª

Consell d'Agricultura, Plasa de Prim, 6

Comprén aquesta secció els carrers següents: Pons Icar, Martí-Ardena, Gasómetro, Apodaca, Orient, Nova de Sant Fructuós, Orosio, Barcelona, Pau, Nova de Sant Pau, Ponent, Ronda y Plasa de Prim.

SECCIÓ 2.ª

Oficines Obres Públiques, Plasa O'ozoga 2

Comprén aquesta secció els carrers següents: Santian, St. Félix, St. Magí, General Contreras, St. Josep, Nova St. Olegari, Smith, Real, Lleo, Misericordia, Nova Sta. Tecla, Rebolledo, Plasa de la Pedrera y de O'ozoga.

Districte sisé

Ellegirà dos Regidors y s'en votarà un.

SECCIÓ 1.ª

Escoles e nenes, St. Pere 29 (Serrallo)

Comprén aquesta secció els carrers següents: Gravina, St. Pere, Espinac, Plasa de Bonet, Trafalgar, St. Joan, St. Andreu, Callao y Tras Lazaret.

SECCIÓ 2.ª

Jaume I, nú. n. 65

Comprén aquesta secció els carrers següents: Mar, Castaños, Torres Jordi, Castellarnau, Vapor, Jaume I, Plasa dels Infants, Quartels Sur y Oeste.

SECCIÓ 3.ª

Casa de Beneficencia, Quartel Est, nú. n. 100

Comprén aquesta secció el carrer y Quartels següents: Estanislao Figueras, Quartel Nort y Quartel Est.

Les lleis castiguen al que deixi d'anar a votar.

Suscripció

Tarragona ha de desterrar el vici lleig de que'ls candidats paguin els gastos de l'acta.

S ha obert una suscripció; tots debèm contribuir-hi a la mida de nostres forses.

Els nostres candidats no van més que al sacrifici.

Queden obertes suscripcions:

Diario de Tarragona y

La Cruz.

La Reconquista.

LA SENYERA FEDERAL.

Catalunya Nova.

«Club Velocipedista».

«Patronato del Obrero».

«Unió Democrática Nacionalista.»

«Unión Agrícola» (Carrer de Caballers).

«La Protectora», (Plasa de la Font, 26).

«Círculo Tradicionalista».

«Centro Federal» (Carrer d'August).

Srs. Güell Germans (Carrer Major)

D. Sebastiá Cardona (Plasa de O'ozoga).

Primer de Maig

En la calma mandrosa de la tarde, en que'l carrer la mitjdiada dorm, s'ou trepitj de caballs y drinch de sabres batent els esperóns;

y passa silenciosa la patrulla pel carrer silencios.

Entremitj dels caballs, lligat de brassos, caminant gravement, trist y resolt, va un pres: un jornalier ab brusa blava, camí de la presó;

pobra nota perduda d'uo gran himne que zumzeja somort.

Mentrestant allá dalt—dintre una gavia suspesa a la barana d'un balcó—solemment vibrant, tenás ressona la veu d'un rossinyol, d'un pres, qu'at pas de la patrulla, canta de llibertat y amor.

APELES MESTRES.

Plecs y esquinsades

Avui per avui, no hi ha a Tarragona altre diari de mellor informació que'l diari *el barrot*.

Assegurar éll que molts dels candidats nomenats pel poble en el miting del Teatre no acceptaven y no refusar cap d'éills al lloc d'honor que'ls hi donará Tarragona, fou tot hñ.

Assegurar éll, per saberho oficialment, que'n Loperena no sería candidat de la popular, y acceptar en Loperena, per entendre que un partit que aspira a governar no pot ni déu anar contra la voluntat del poble, també fou tot hñ.

Assegurar éll que en el miting de la Plasa de Toros no hi va assistir tot Tarragona, ab aixó si que va estar acertat, puig que no hi van assistir ni Don Juan ni cap dels candidats impopulars y anti-tarragonins.

Assegurar éll que'ls seus candidats els votarà tot Tarragona, quan está encara a la memoria de tothom que'ls canyellistes foren els únics que feren la guerra a

mort contra'ls que'ns van suprimir els portals de consums.... vaja, aixó no passa.

Tarragona portará al Municipi els candidats de la popular.

No veu el diari *del barrot* que'l poble ja'ls va elegir regidors en el miting del Teatre, y's va ratificar en un tot en el miting de la Plasa de Toros?

Ja té raó *Catalunya Nova*. El diari *del barrot* sab fer riure! Riém, doncs, y siga la broma!

Tant que crida el diari *del barrot* y ni s'ha dignat donar compte als seus nombrosos llegidors del miting que, pera fer la presentació dels seus candidats,—cosa que era per demés, ja que, segóns confessió del propi diari, tot Tarragona'ls coneix massa,—tenien anunciat per la nit del diumenge en la *Tertulia Liberal* y que no va poder celebrarse perque sols se varen reunir quatre soldats contant el cabo y tot.

Vots son trunfos, sí; a veure si'ls quatre vots vostres us farán sortir triomfants de les urnes!

També nosaltres volem donar a conèixer una part de nostre programa *administratiu*.

Volém dignificar les oficines municipals, posanthi homes que siguin germans polítics (vulgo cunyats) encare que aquests haigin sigut expulsats anys enrera del Municipi, per trinxeraires y tarugnistes, doncs sempre resulta meritori el pagar ab quartos de la Pubilla el pecat, penat y definit en el nové manament de la llei de la Deu.

Tots els ciutadans venen obligats a vetllar per la puresa del Sufragi.

No será per demés el recordar lo que sempre hem dit respecte a políticas ab el *Diario del Comercio*, de que ens fa repugnancia descendir a certs terrenos, perque entenem que la discussió deu esser enlairada y mai s'ha d'apelar a la grosseria, al insult y al desvergonyiment, propi aixó de gent inculta y mal educada; pero nosaltres, qu'estem curats d'espants y no consentim que un qual-sevol, ab aire de perdonavides intenti fer rotllo al crit de *Biba mi dueño*, es per aixó que forsosament tenim de perseguir al *Comercio* fins a aplastarlo, així es posi dintre les mes inmondes clavegueres. Recordem que una vegada un agent de l'autoritat tingué d'entrar dintre un munt de fems pera agafar a un lladregot que perseguía...

Doncs sí, el *Comercio*, va parlar extensament de lo succèit a l'Ajuntament ab motiu de la proclamació de candidats y nosaltres també n'hem de parlar. Efectivament, don Juan va sortirne tan mal parat que casi va arribar a feros llástima. El candidat D. Francesc Rodón, va deixar-lo—con muchísimo respeto—com a nov, don Joan prou intentava justificarse, quan de prompte, una veu, ab entonació enérgica que resoná per tots els ambits del Saló, digné: «Aquí lo que convé es parlar menos y que cada hu pagui lo que deu.» Don Joan callá, no xistá y maquinalment es deixá caurer al sillón tot *cabistibo y pensibajo*. Rigurosament históric.

Don Joan, pera justificar la seva grosseria en el incident Rodón, explicá que una vegada al Congrés se va dir a un

diputat «que no era fill del seu pare.» Estupefacció general, els uns reien y els altres no's posaren d'acord sobre si convenia o no anar a buscar un metje.

També rigurosament históric.

Don Joan va protestar perque dos regidors continuaven ses firmes en totes les propostes pera candidats.

Brrr... *metedura de pata*. El Sr. President—ab una oportunitat propia de nostre amic Sr. Malendras—va fer llegir la R. O. en virtut de la qual dos regidors poden posar ses firmes encara que siguin deu mil propostes...

Don Joan: «Ja ho sabia que existía aqueixa R. O.»

Brrrr... *dos meteduras de pata*, ab acompanyament de música y coro.

Igualment históric.

En aquí terminém l'explicació qu'el *Comercio* ve deixarse a n'el tinté, al resenyar lo succèit ab motiu de la proclamació de nostres tretze candidats.

Tarragona nos conoce, diu Don Joan; precisament per aixó, perque tots coneixém als canyellistes, el diumenge els enviarem a na-ná.

Coneixém a Don Joan y també a molts dels seus acreedors que cedirien els seus crédits ab un 90 per 100 de rebaixa. Ben enraonat potser arribarien al 99 y mitj.

També coneixém un document en virtut del qual no sabém qui es el pare de les criatures.

Coneixém tantes coses que, la veritat, ens fan posar els cabells de punta y nos hace apartar la vista con horror y el estómago con asco.

Be, parlém clars y ab franquesa; tenim o no tenim de fer testament?, perque si ens te de fer sentir el peso de su justa indignación, avants de sortir de casa ens despedirém de la familia y ens prepararem a be morir.

Cada dia se afirma más el triunfo de nuestros amigos. No sabém qué dirhi an aixó perque francament, les carades, xiulades, cops de tronxo y demés recompensas a la satisfacció del deber cumplido que cada mati reben en Malé, Martinez y companyia n'hi ha pera afirmar, no un triomf, sino afirmar todas las calles para que desaparezca ese sudario, etc.

«Las elocuentes pruebas de afecto profesadas a las personas que toda su vida han defendido los intereses de esta ciudad». Tampoc sabém qué dir. Ja n'ha rebut de *pruebas de afecto*, ja. La vergonyosa derrota en les eleccions de Diputats y la terrible, per lo mai vista, de Senadors, en son molt de *elocuentes pruebas de afecto*, y si a n'aixó hi afegim la tremenda xiulada y crits de fuera de que va esser objecte Don Joan per part de tot Tarragona y dignes representants de tota la provincia que omplenaven el saló de la Diputació, encara les trovarem mes *elocuentes*.

«El cuerpo electoral, va recordando hechos.» Y tant si va recordant fets, y no cal historia retrospectiva, pera saber que son uns farsants, uns frescos, y que ab Don Joan al frente constitueixen el rebutx social d'Espanya y de Tarragona.

Tot passant:

—Cómo es que ha dejado V. las hormas y medias zuelas?
 —No lo sabe V. Pues me mandaron recado del Sr. Canellas para que fuera a su casa y me han colocoado.
 —En casa de Canellas?
 —No, hombre en el Ayuntamiento.
 —Pues, y eso qué ha pasado?
 —Mire me dieron una tarjeta para Prast, fui a verle y me dijo: Esta tarde suba al Ayuntamiento.
 —No era V. Adjunto?
 —Si, hombre sí, y cómo he de presidir el colegio...
 —Me parece que se llevará V. mico.
 —Ca, hombre, tienen mucha fuerza.
 —En el testuz?
 —.....

La brigada creix qu'es un contento. El dilluns que vé farà la baixada dels tomats.

Del *Diario del Comercio*: «... no se hub'era sabido cuando empezaba el ate, ni cuando terminaba el sacerdote.»

Efectivamente tractantse del be de Tarragona no's coneixen les diferencies de opinió política o religiosa entre els qui l'estimen de cor.

Es l'única vegada que hem sentit dir la veritat a l'òrgano de D. Juan.

L'Alimban está d'alló mes content porque diu que'l votarán els xais del matadero.

Pobret! Tant de temps que tracta ab bens y encare no s'ha ficat que porten la quía entre comes?

El feiem més *esquilat*, home.

Ab motiu d'esser el vinent diumenge la Fira de Tarragona, en Pepet dels Calamans posará una barraca a la Rambla ensenyanthi a tots els *borregos* que ha comprat en aquests darrers dies.

Bona idea, noi, bona idea.

Un dels ideals den Cañellas es *tivar* a tothom als tribunals. Fa com aquelles donetes xafarderes que passen el dia disputant y a les primeres de cambi engagan el: «te faré anar per justicia». Es la dèria de D. Joan. A nosaltres ens hi ha *tivat* quatre vegades y naturalment, ha tingut de pagar sempre les costes y nosaltres, per are, *ilesos* ¡Pobre home!

Un dia d'aquets, demà potser, apareixerá en el *Comercio* un solt que, poc més o menos dirá així: «Nuestro ilustre jefe ha presen ado en el Juzgado una querrela por injuria contra el semanario LA SENYERA FEDERAL».

¿Que, no ho volen creurer? Ja hi poden pujar de pens. N'estém tan segurs que ns hi jugaríem les cinquanta pessetes que D. Joan Cañellas Tom's deu a D. Anselmo Guasch Robusté.

Votar per la Candidatura popular es votar per la supressió dels portals de consums y per la voluntat de Tarragona.

En Malé está l'esseperat. Casa seva es un infern. Arriba l'hora de dinar y ningú menja, a sopá igualment. De nits, D. Miquel, no fa mes que donar toms pel lit, mossegals llensols, es dona cops de puny al cap, renega y de cap manera pot conciliar la son. A les quatre del matí ja está llevat, surt de casa seva y s'en va a pendrer els aires al Passeig de Pi y Margall.

—Aire, aire que m'ofego. Ja se m'acaba la moma. Ningú me vol. Les dones m'embronquen, les pagesses me tiran tronxos, els electors me giran les espatlles, tothom s'hem rifat, en Virgili m'ha tret de casa seva junt ab Martínez, a tots dos ens ha tret. Adeu comptes de vestís, ¡tant que'ns hi engreixaven ab aqueixos comptes! Jo hem moriré si no surto *concecal*.

La criada den Malé, diu que a n'aqueixa casa aquets dies no si pot viure ¡estém perduts! diu D. Miquel. Pillos, *granucas*... Un desespero.

Solts y noves

El passat dissabte s'inauguraren els mercats en nostra ciutat.

Pou, mes que un èxit, un triomf de proporcions colosals per a'ls seus organitzadors.

Els nombrosos forasters que vingueren ab sos carros curulls d'existencies se tornaren de buit, y la animació y la alegría del mercat s'esbardiaren per la ciutat com nota joiosa d'un proper resorgiment ciutadà.

Una sola cosa se va fer acreedora a la censura: la manifesta intenció de determinar elements del partit de les es-

pecies per fer fracasar l'anhel del poble.

El vot sincer es la millor de totes les armes.

La present setmana ha estat de verdadera agilitació ciutadana.

Els cercles polítics, recreatius y econòmics, ab contades excepcions, s'han vist y's veuen encara molt concorreguts ab motiu dels treballs d'organización per a' l'triomf indefectible de la Candidatura Popular.

La realisació del Copo que en un principi va creurer bastant arriscada avui se dona ja com a segura y els enemics d'ella, fins els mes optimistes, sols contenen ab poguer treurer dos candidats dels nou que tenen presentats.

Totes les impressions rebudes demostren que'l dotzé Congrés agrícola será un aconteixement per a questa ciutat y motiu d'atraccio de foraster com no s'haurá vist mai.

El Consell superior de la producció ha informat favorablement la concessió de una subvenció de 5,000 pessetes per a'ls gastos del Congrés.

Tindrem l'atractiva festa marítima, de la que se n'encarregará, segons ofermes dignes dels majors elogis la Contracta dels nous dies, a la que cooperará la Junta d' Obres del Port.

Per sa part, el grupu «Atlético» organisa una festa sportiva en la Plessa de Torres, el Club «El pedal» organisarà les carreres de la Copa Samá les societats chereles organisa una festa en la Rambla, hi haureu focs japonsos, traques, enllumenacions, concerts, «Xiquets de Valls» y se celebrará una recepció de congressistes, als que s'oferirá un Xampany d'honor.

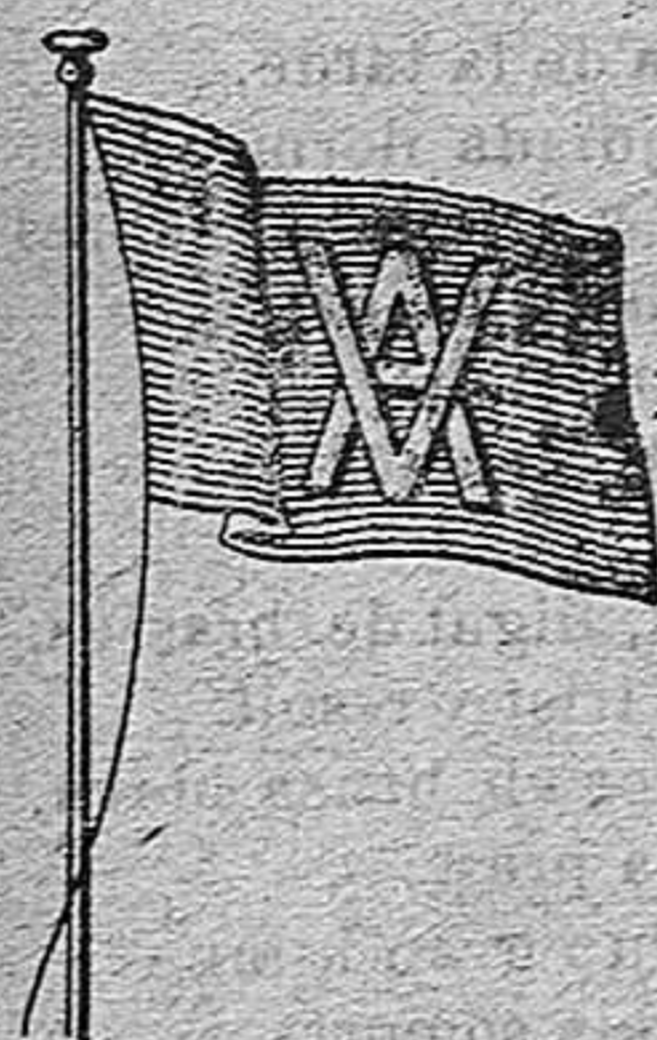
Han conferenciat els senyor Tarin y Castellarnau, d'«El Pedal», ab els individus de la Comisió del Congrés senyors Matheu, Yxat y Batlle, per a l'organización de les carreres de motocicletes, oferint ademés un concurs de futbol ab premis.

Molt aviat se donará a la publicitat el programa ab una guia per a'ls congressistes, tractantse ja del medi d'hostatjar els ferosters que viurán, entre ells persones de significació.

La gaia festa dels Jocs Florals, que cad'any se celebra a Barcelona'l primer diumenge de Maig, enguany s'ha aplasat per a'l diumenge següent, per coincidir el dia 2 ab la celebració de les elecciones municipals.

En la candidatura autonomista republicana de l'esquerra solidaria que lluitará a Barcelona hi van inclosos els dos eminents poetes catalans En Conrad Roure y l'Ignasi Iglesias.

Imp. de E. Pamies, Unión, 54



**LINEA REGULAR DE GRAN VAPORS
IBARRA Y COMPAÑÍA SOCIETAT EN COMANDITA
SEVILLA**

Per a Valencia, Alacant, Cartagena, Agulles, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega per a Yamonte y Isla Cristina), Vigo, Meris, Viltagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivaden, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastiá, Bayona y Burdeos.
 Servei ràpid eventual per a'l Nord d'Espanya, ab escala en els ports de Valenoia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao.

S'admet càrrega y passatgers a preus reduits. Sortirá d'aquest port el pròxim dijous dia 6 el magnífic vapor espanyol

Cabo Oropesa

de 2.500 toneladas, capitá En Vicente Urrutia. Admetent càrrega y passatgers per a'ls esmentats ports.
 Consignatari a Tarragona: En **MARIAN PEÑES**.

Informe d'en Juliá Nougués en la causa d'en Pere Redón

acto de celebrar sessió pública y solemne el Ayuntamiento, porqué se había levantado ya la sesión.

Levantada la sessió, Brell que estava mortificado por frases que salían del públicó molestas para él, increpó al señor Redón y éste solicitó (todos están conformes en ello) el apoyo de la Presidencia, del Alcalde, del Alcalde en todo momento y a ese Alcalde de Tarragona le pidió su apoyo, que le amparara.

La situación de las personas dentro del Salón la habíamos de fijar con gran facilidad. Tengo la completa evidencia que la Sala al cabo de dos minutos de hablar del asunto se ha formado cabal concepto de como estaban colocadas las personas y si podían ir de un lado a otro. Pero el hecho es que Prat se fué al escano de Redón sin lo cual no hubiera

éste podido darle la bofetada; fué necesario que el Alcalde fué a buscarle para decirle algo. Y esto me interesa ¿Qué le dijo el Alcalde? Un íntimo amigo suyo entonces, el Sr. Brell, nos ha dicho que el Alcalde tocando casi la boca al oído del Sr. Redón empezó por decirle *mujerzuela* y lo tradujo bien: *doneta*, y que no oyó nada más. Pero el Sr. Presidente, oportuno en todo caso, le preguntó a Brell que si Prat decía algo más al oído de Redón y aquel contestó que si pero que no había oído nada más que la palabra dicha. Eso, el que había sido amigo íntimo del Alcalde, persona defendida por éste. Y naturalmente si Prat empezó por la palabra *doneta* a decirle al oído de Redón no es lógico suponer que terminara con las palabras indecorosas que pronunció el Alcalde?

¿Qué testigos más hay? Voy con buena compañía pues voy con la compañía del representante de la ley que no ha recibido por delegación la bofetada y es el que tiene condiciones de imparcialidad; pues yo podría aun aparecer apasiona-

do pero nó el Fiscal que aun en este caso reúne la circunstancia de ser nuevo en Tarragona y así al venir al juicio oral se encuentra con una calificación de su antecesor que acepta y que luego después de practicada la prueba con toda imparcialidad modifica.

¿Qué sucedió al dirigirse el Alcalde al Sr. Redón? No he de negar los hechos; yo tengo más interés que nadie en que aparezcan los hechos claros. ¿Que Redón iba en dirección al Alcalde? Es indudable. Había ya acabado la sesión y estando los dos en un mismo plano tenían forzosamente que encontrarse al dirigirse aquel hacia la puerta; pero no es cierto que ocupase uno respecto del otro un plano superior o inferior; ni que el Alcalde estuviese con los dos brazos apoyados pues en este caso ¿cómo iba a agredir a aquel con el puño levantado? No podía ser.

Resulta que Redón al oír las frases, que no he de repetir por no ofender los oídos de los Sres. Magistrados, que las han oído varias veces; pero al oír Redón

cualquiera de ellas las rechazó enérgicamente pues no hace falta que se ofendiera la memoria de su madre que es la que determinó la bofetada. ¿Una persona de dignidad consentiría que se le confundiera el sexo en un sitio público y delante de todos los concejales? Pero hay más. Dice Redón que se ofendió a la memoria de su madre y aquí en la parte patética pronunciada por el acusador privado he estado dudando si lo que oía salía de los labios de un hombre de su valer al aconsejar que había el medio de acudir a los Tribunales de justicia, por que si a mí el Alcalde de Tarragona me ofende en la memoria de mi madre ya sea ante el Municipio y ante el pueblo y ante Dios, no solo le cruzaría la cara sino que si a mano tuviera un aparato contundente se lo aplicaría; más que acudir a los tribunales. Es una opinión particular mía. Y Redón no hubiera sido hombre y quizás hubiera dejado de ser mi amigo sino hubiera hecho lo que hizo.

Decía la acusación privada al estudiar